

## רחל ב"ק כמעט תשעים שנה

המטה לכוננית שנקנתה פעם בנקודות – ישנם המון המון זיכרונות.

מותר לבכות, אפשר וגם צריך – נסגר לכם המעגל הראשון.

אנשים יבואו אליכם לשבעה ולכל אחד סיפור משלו על הקשר עם רחל, או על הקשר עם תמר, או איתך, ראובן.

אמרת ראובן לשרה בארי, ברקאי "תודיעי לכתה" – אתה עוד שם בתקופת הכתה של 16 בנות ו-6 בנים.

כמדומני – אמא שלך היא האחרונה מבין הורינו – שהולכת לנוח מנוחת עולמים.

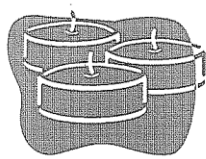
הרווחת אמא עד גיל 64 – וזה המון. מרגש מאד.

בין קפלי הדפים, הצלחות בארון, הספרים והסדינים – מצאו מנוחה באהבת אם לילדיה.

כל בני הכתה שלך, ראובן, משתתפים בצערך ואומרים לך – אתה דוגמא לבן מסור ואוהב.

עוד ניפגש.

שרה'ה שרון/אלתר



רחל ב"ק כמעט תשעים שנה

פרשה לעולם שכולו טוב בין פורים לפסח.

איך מעביר אדם את חייו אחרי שכל משפחתו נספתה בשואה? רחל התחלנה עם פרנץ ואיתו עם ריח עוגות השמרים מהמאפיה שלנו – במקום שעומד היום הכל-בו, רחל ילדה יחד עם פרנץ את תמר ואת ראובן.

רחל מילאה את חייה בכתבי, בדקדוק הדברים שעומדים על כנס, בתשבצים, בפעילות המוח, בספרים – בקשר מכתבים עם המון אנשים מכל העולם.

רחל זכתה לשתי נכדות נעמי ושרה, ואיתמר – כאן בארץ. גם שני נינים – נין ונינה – אך בעיקר רחל זכתה בבן שלה – בראובן – בן כותני. ראו איזה בן! אפשר רק ללמוד ממך כיבוד אם, טיפול באמא, התקרבות, דאגה, מסירות עצומה – וכל זאת יחד עם עבודתך בארץ ובחוו"ל. היה לה הרבה נחת ממך, ראובן – רובן קראתי לך. רק להביט איך טיפלת בה ולהסיר בפניך את הכובע ולדעת שקיבלת חינוך וערכים כמו שצריך.

הבית של אמא רחל, סבתא רחל, סבתא רבה, מתוקתק, מדוייק, מסודר – כמו אצל הייקים, הצ'כים – הרבה מוסיקה קלאסית, ספרים, ומעטפות מבויללות עם מכתב בפנים.

רחל, לפני הרבה שנים כשהיינו בבית הספר היסודי – החלפת לנו ספרים, פתחת לנו כרטיסיות, ורצית לדעת מה קראנו, מה הבנו – זו חוכמת חיים.

אחר כך את במוזכירות – כותבת תאריכי הולדת של כל הקיבוץ, שולחת פתקים שיש חבילות, מצלצלת לברר משהו בתשבצים – על קלנועית, או בהליכה צולעת קמעה.

תמר וראובן – רואים את אבא ואמא כאן באדמת אשדות בבית הקברות.

תמר וראובן יודעים שהבית הוא כאן – ומכל חייה, וכל הכתוב, וכל הנכתב – בין ארגז כלי